

Güzel Günler Göreceğiz

Güzel günler göreceğiz çocuklar

Güneşli günler göreceğiz.

Motorları maviliklere süreceğiz çocuklar

Işıkli maviliklere süreceğiz...

Açtık mıydı hele bir son vitesi,

adedi devir, motorun sesi.

Uuuuuuu! Çocuklar kim bilir

ne harikûlâdedir

160 kilometre giderken öpüşmesi.

Hani şimdi bize,

Cumaları, pazarları çiçekli bahçeler vardır.

Yalnız cumaları, yalnız pazarları...

Hani şimdi biz,

Bir peri masalı dinler gibi seyrederiz

Işıkli caddelerde mağazaları.

Hani bunlar,

77 katlı yekpare camdan mağazalardır.

Hani şimdi biz haykırırız

Güneşli günler göreceğiz.

Motorları maviliklere süreceğiz çocuklar

Işıkli maviliklere süreceğiz...

Nazım HİKMET

Sevgili Öğrenciler,

Yukarıdaki şiirden hareketle bir öykü kurgulayınız. Öykünüzü kurgularken öykü ünitesi inceleme planında yer alan başlıklara dikkat ediniz.

İyi çalışmalar.

Teslim tarihi: 28 Kasım 2022

Öğrenci Adı-Soyadı:Andre Koşun

Sınıfı:9/F

Öykü Adı:PES ETMEK YOK

Annesinin kucağında trenin soğuk camına yüzünü yaslamış, yepyeni hayatına doğru yol alıyordu. Tüm ailesi ve akrabaları bir kompartmana dolmuş geçmişlerini geride bırakmanın hüznü içindeydiler. Tren Haydarpaşa Garında durduğunda yanlarında getirebilecekleri eski hayatlarına dair ne varsa doldurdukları valizlerini alıp ürkek adımlarla İstanbul'a merhaba dediler.

Küçük Arek altı kardeşin 5'incisiydi, Siiret'ten İstanbul'a göç etmek zorunda kaldıklarında 2 yaşındaydı. Maddi olanaksızlıklar ve azınlık olmanın getirdiği zorluklardan dolayı doğdukları yeri terk edip İstanbul'a gelmişlerdi. İlk olarak Kumkapı'da bulunan patrikhane misafirhanesine yerleştirildiler, orada 3 ay kaldıktan sonra asıl hayatlarının şekilleneceği ve bir daha da kopamayacakları Kadıköy Moda'da bir vakıf evine yerleştirildiler. Hayat İstanbul'da da Arek ve ailesi için kolay başlamadı. Babaları kilisede ve Kadıköy çarşısında çalışmaya, annesi evlere temizliğe gitmeye başladı. Çocuklar da evlerine çok yakın olan bir Ermeni okuluna yazıldılar. En büyük sorunlarından biri yaşamaya başladıkları şehrin dilini bilmiyor olmalarıydı. Geldikleri köyde ve dolayısıyla aile içinde Kürtçe konuşuyorlardı. Çocuklar okula gitmeleriyle birlikte Türkçe ve Ermenice öğrenmeye başladılar. Arek okulda anasınıfına başladı. Sınıfında yine doğudan gelip hayata tutunmaya çalışan onun gibi bir sürü çocuk vardı. Onlarla kaynaşması çok uzun sürmedi. Yaşının küçük olması dil öğrenmesini ve İstanbul hayatına alışmasını kolaylaştırdı. Üç sene sonra Arek'in en küçük kardeşi doğdu ve aile bu şekilde tamamlanmış oldu. Yıllar bir koşturma içerisinde geçmeye başladı, anne ve babası geçimlerini sağlayabilmek için çalışırken babaanneleri evde kalp çocuklarla ilgileniyordu. Bir süre sonra babaları hademe olarak çocuklarının okulunda işe başladı. Arek'in hayatı gündüzleri okul, dersler bittikten sonra da okul temizliği için babasına yardım ederek geçiyordu. Matematikte iyi olduğundan dolayı okulundaki arkadaşlarına ders vermeye başladı. Kazandığı parayla sinemaya gidip, sosisli yiyordu. Yediği sosislilerin lezzetini ömür boyu unutmayacaktı. Yazları da Eminönü tarafında bulduğu işlerde çalışmakla geçiyordu. Bu tempo ortaokulu bitirinceye kadar devam etti. Artık tam gün çalışmaya ve ailesine maddi olarak daha fazla katkıda bulunma zamanı gelmişti, bu nedenle 14 yaşındayken okul hayatını bitirmek zorunda kaldı. Bir marangozun yanında haftanın altı günü abisiyle beraber çırak olarak işe başladı. Ustasıyla arası çok iyiydi, marangozlukla ilgili ustasından ne görürse öğrenmeye çalışıyordu. Çöp atmaktan eşya taşımaya verilen her işi hiç gocunmadan ve yorulmadan yapıyordu. Kısa sürede abisiyle beraber ustasının tam güvenini kazandılar. Yıllar geçtikçe marangozluğun her detayını, mesleğin inceliklerini öğrendiler. Ve ileriki hayatlarını marangozluk yaparak devam ettirmek istediklerine karar verdiler. Hayatı bu koşturmaca içinde geçerken abisi 20 yaşına gelince askere gitti ve hayat acı yüzünü gösterdi. Sevdiği, saydığı ikinci babası yerine koyduğu ustasını trafik kazasında kaybetti. 2 sene sonra abisi İstanbul' a döndü ve bu üzüntüyle sarsılırken radikal bir karar alıp abisiyle beraber kendi iş yerlerini açmaya karar verdiler. Babalarının emekli ikramiyesini sermaye olarak kullanıp marangoz dükkanlarını açtılar. Çok yoğun bir çalışma temposu onları bekliyordu. Bir yandan az bir sermaye ile işi döndürmeye çalışıyor, bir yandan da çok uzun çalışma saatleriyle boğuşuyorlardı. Kısa sürede dürüstlükleri ve çalışkanlıklarıyla tanınmaya başladılar. Pek çok firma için mal üretilen yeni modeller üzerine çalıştılar. Bu arada aile hayatları da yolunda gidiyordu. Ablalarından üçü evlenmişti, ortak olduğu abisi nişanlanmıştı. Anne ve babaları artık çalışmıyor evin geçimini Arek ve abisi sağlıyordu. Kısa bir süre sonra en küçük kardeşlerini de yanlarına alarak üçlü ortaklıklarını başlattılar. Üç kardeş büyük bir azimle gece gündüz çalışmaya başladılar. Zaman içerisinde birçok yeni model üreterek rakip firmaların önüne geçtiler. Arek'e bu başarı yeterli gelmemeye başladı, marangozluk sektörünün ihracat zorluklarını biliyordu. Ufkunu genişletmek ve dünya piyasasının nabzını tutabilmek için yurtdışı fuarlarına önce gitmeye sonra şirketiyle katılmaya başladı. Gün geçtikçe firmaları yurtiçi ve yurtdışında tanındı. İş hayatında büyük bir başarıyı yakalayan Arek'in özel hayatında bir boşluk vardı ve o boşluğu bir arkadaşının düğününde tanıştığı, aşık olduğu kişi dolduracaktı. Özel

hayatında da mutluluğu yakalayan Arek'in şirketi yüzlerce kişinin çalıştığı, dünyadaki pek çok ülkeye ihracat yapan, niversite öğrencilerine staj yapma imkanı sunan bir marka haline geldi. 2010 tarihinde İstanbul Sanayi Odası ve İhracatçılar Birlięi Meclis yelięine seçildi. Geçmiřini, z kimliğini kaybetmeden geleceğine yön vermiş Arek'in hayata karşı bir direniş, bir başarı öyküsüdür bu. Azmi, çalışkanlığı ve umudunu asla kaybetmeyen biriydi Arek.